

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
 на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
 на чверть року . . . 2-50 зр. (5 кор.)
 на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границю:

на цілий рік . . . 16 рублів
 або 36 франків
 на пів року . . . 8 рублів
 або 16 франків

Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Руслаєвих псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділь і руских свят о год. 6-ій пополудня.
 Редакция, адміністрация експедиция «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.
 Рукописи звертає ся лише на попереднє застереження. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня згачайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Наїсланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Промова маршалка

при закритті сесії.

По польски:

»Під прикром вражінем замикаю сегорічну сесію. З одної сторони надія, яку ми мали на початку сесії, що правительство підчас ходу наших нарад внесе проєкт про краєві додатки до консумційних податків, який увільнив би нас від прикрого обовязку підношеня додатку до податків, а заразом запевнив можливість дальшої правильної господарки краю — завела. — Не сповнило ся навіть таке скромне жаданє, що сей проєкт в бігу сего року буде внесений. Отже стоїмо супротив цілковитї непевности, мусимо накладати на населєнє висші тягарі, не маючи навіть сего переконаня, що сею жертвою окуповуємо на будучє бюджетову рівновагу, що ми запевнили краєві услівя хотай би найконечнійші до економічного і культурного розвою.

Коли я уважаю моїм обовязком сконстатувати нині сей стан річий, то не чиню се для того, аби правительство помовляти о злу волю, бо знаю, які в сій справі заходять труднощі. Знаю також, о скілько тут впливає загальне політичне положенє держави, але я не сповнив би сего обовязку, коли-б я не ствердив, що сли в найближшій часї правительство не сповнить обітницї, які так оно, як і єго попередники дали краєві в торжественній формї, в краю мусїло би наступити загальне знеохочєнє і огірченє, за якого наслідки мусїли би прийняти відвічалність сї чинники, котрі бавили ся обітницями, на які край чекає на дармо.

З другої сторони мушу з жалєм піднести, що в сій сесії, мимо тяжкої і напружуючої працї, сейм не був в силї вихиснувати материал

приготований так виділом краєвим, як і з ініціятиви посольської. В богато справах, яких полагадженє в будучих сесиях могло бути підготованє і улєкшенє дискусією в палатї, Панове мусїли залишити всяку дискусію, хотай запевнити полагадженє бодай сих справ, які є конечні для нормального ходу адміністрації:

Прикре мусить викликати вражіне, а що гірше, мусить знеохочувати на будучє, коли так праця комісій, як і праця поодиноких послів, стає тим способом цілком безхосєнною. Але побіч сих, що так скажу, видимих наслідків браку достаточного часу, є ще щось, що може не в першій хвили, але нераз пізнійше дасть ся відчути, а іменно неможливість ґрунтових нарад в комісиях і в палатї, а тим самим і неможливість вирівнаня і погодженя суперечних думок, висвітленя неодної позірної лише суперечности і непорозумівя.

По руски:

Над инші справи в бігу сєї сесії, винєсла ся порушеня з посольської ініціятиви в двох внесєних справа громадської реформи, полученї з адміністраційною реформою. І в сій справї перворядної донєслости, недостаток часу не позволив сеймови не лише мериторично полагадити єї, але не позволив навіть перевести дискусію, яка могла стати директивною для краєвого виділу, а знов могла висвітлити неодно не порозумїнє та при добрій вірі, усунути не один сумнів.

По польски:

Краєвий виділ є свідомий відвічалности, яка тяжить на нїм наслідком ухвали високої палати, що передала єму сї внесєня. Могу запевнити високу палату, що краєвий виділ уважає сє справу найважнійшою з переданих єму

завдань, і що доложити найсильнійших забігів, щоби уможливити сеймови розвязку громадської квестії, або принаймєнше приготувати розвязанє єї.

Не видаючи суду в нічїм що-до працї і поглядї краєвого виділу, висказую лише мою особисту гадку, що мимо далеко ідучих ріжниць, є в основах, на яких опертї проєкти громадської реформи, досить численні сїдні точки, які належить плекати і розвинути, коли хочемо дійти до полагади громадської реформи вже в недалекій часї. Прецінь оба проєкти виходять з засади, що нинішня громада не в силї виконати свої обовязки і шукають зміцненя єї побіч инших средств в побільшеню нинішньої громади. Оба внесєня стремлять також до громадської організації сих, що до тепер хотай мешкали в тїй самїй місцевости, хотай подекуди жили тим самим житєм, а однак не брали удїлу в громадськїм житю. Отже оба проєкти громадської реформи признають засадничу хибу, сповнену в р. 1866, а на рішучій поправі сєї хиби мусить, після моєї гадки, оперти ся кожда реформа громадского закона. Думаю також, що є вправді неможливим, щоби так далеко сягаюча реформа могла стати переведєною з вдоволенєм всїх, однак з другої сторони думаю, що неможливо є така реформа, яка викликала би огірченє і глибоке знеохочєнє у котрого небудь з сих чинників, яких ся реформа дотичить в першїм рядї.

Сєю гадкою буде напевно кермувати ся краєвий виділ в своїх приготовлюючих працях, і після неї мусить вибрати хвилю, в якій предложити сеймови свої мериторичні внесєня.

Після сих важних єнунціаций, маршалок ґр. Бадєні згадав про надближаючий ся 500-лїтній ювілей краківського університету і внїс мно-

1 О. ФРАНЦ МЕШКО.
ДРАМА НА СЕЛІ.

з словінського переклав
ІЛЬКО КУЗІВ.

I.

Ах, яка буря була у Хмарів.
 Старий бісив ся. Мати плакала. Син, що гуляв та бавив ся з парубками кожного сьвята, заліз в сїно, аби в снї вишумїло вино з його голови.

Справді, старий Михайло був нині знов сердитий, і то дуже сердитий! — А коли старий сердив ся, то вже не було добра на Хмарівщинї...

Но! але мав до того достаточну причину, а навіть по його гадцї, більше як достаточну.

Причину дав син — одинак, якому желав в справедливїм гнїві твого розяреного сердца, радше нехай би ся був ніколи не родив.

Цїлий день напивав — той пустяка! Но, але старий Хмара чогось подібного не терпів, не хотїв, не міг, анї не сьмїв терпити. Ніколи нї!

З ким же напивав?! Га, з тою жєбачкою, з тою спокусницєю... з тою циганкою — га!... Вжеж пора вернути домів по Службі Божій! Вже полуднє... Се старий звичай у Хмарів. І до нині кождий сьвято заховував той звичай.

А тепер той молокосис, не уважаючи на нічо, зухвало переступив, подоптав та збезчєстив той старий, гарний звичай!

А чому?
 Може з якої поважної причини, з якої конечности?

О нї! Пив — певно пив, той негодай, той вероба... о. о. о.!

* * *

Совце підійшло на полудне.
 Івана Хмарового не було ще дома. Перед пів години вертали долі сєлом люди з церкви. Навіть стара Рашєвка — та, що то досягала вісімдесятки, ходила з палицею і все була послїднє — а вже давно полїзла сєлом.

Дзвонили на полуднє.
 »Дивно!« бурмотав сердитий Хмара, ходячи сюди і туди. — Де він забавляє?

Жінка Катря вїйшла до хати. Здивована запитала боязливо:

- Івана таки нема?
- Нї! — загремїв старий.
- Присунув столець і усїв.
- То знов щось нового, де він обертає ся.
- Давно час бути дома!
- Та певно, що час! Я того поступованя не знесу і зносити не буду. Ще нині вигоноу то-то з него, що потямить цїле житє.
- Треба подивити ся, може йде?

Стала мати на сїннїм порозї і гляділа на гостинєць, що тягнув ся на північ.
 Але нічого не видїла, хота мимо вчасної старости мала бистре око.

Чекали з пів годнин.
 Потім сїли до стола. Михайло, його жінка Катря і стара Марунька, що звиш двацяти лїт служила при господарстві і була якби членом родини.

Обїдали мовчки.
 Старий заїдав цоволи та глядїв понуро проти себе. Від часу до часу дрожало старє, строге лице, начеби перемагав гнїв, що крив ся в його сердца, або мов би нагло хотїв вискочити з хати на двір.

Але гнїв ярив ся.
 Мати гляділа від часу до часу через вікно на гостинєць за сєлом. Може надїйде.

Однак винного і нетерпєливо очікуваного не було.

Катря кілька разів заговорювала де-чим. — Видїла, що заносить ся на бучу. Добре знала точність і строгість свого мужа. Хотїла його трохи розважити, звести думки на що иншого і хоч трохи усмирити гнїв.

Марунька також успокоювала. Але всьо на жаль, було безуспїшне.

Старий був неприступний і упертий.
 — Можебсьмо нагромадили там у Вертепах кілька кошів лєстя... Поки ще є, — почала мати Катря.

— Гм... будемо видіти.
 Старець знов замовк, хотай любив довго і широко розправляти про всякі домашні і господарські справи.

— Зелений Фердинанд питав мене рано коло церкви, чи будемо продавати теля. Вже йому пять тижнїй. Досить піросло. Можна дістати гарний ґріш. Дома і так досить худібки. Красуля буде також небавом значити.

(Далї буде.)

голітстві в честь цесаря, яке палата повторила тричі з одушевленням. Бесіду переривано оплесками, в яких взяла участь ціла палата.

Промова пос. Барвіньського

в краєвім Соїмі
на засіданню з дня 2. мая 1900 р.
в загальній розправі бюджетовій.

(Конець).

Із сторони руских, а також польских селянських послів вношено занитане до правительства в справі громадских виборів. Я не перечу, що як прийде до намісництва справа громадских виборів, то дуже часто потребує намісництво пояснення, мусить звернути нераз до староства о доповнене, але чому такі справи тягнуть ся так довго, часом 3, 4 і більше літ (п. Окуневский: навіть 15 літ!) Здає ся, що було би то в інтересі поваги політичної влади, щоби такі справи як найскорше були поладжані.

Ще на одну річ зверну увагу, яка вяже ся з язиковою справою. Жандармерія дуже часто є в тім положенні, що має списувати так звані species facti (Thatbestand) і пише се в німецькім язичі. Тут не розходить ся о інформації для центральних властей, а хочби і так було, то там найдуть ся люди, що переложать. Жандарм пише нераз цілком інакше, не є в стані віддати зізнання переслуханого, як він говорить, конципує собі часто цілком щось інакшого. Отже звертаю на се увагу, щоби жандарми списували species facti із стороною в тім язичі, в яким сторона зізнане складає.

Наостанку зверну ся до справи, що два дні займала більшість сеї В. Палати, польске «Коло» соїмове і ради державної. Справа розходила ся о організацію будучого центрального комітету виборчого. Може хто сказати, що остаточно справа наряд польского «Коло» Русинів не обходить, що то є внутрішня справа «Коло». Але як із сторони польскої суспільности слідять кожний наш крок, так і нам прислугує право вгляданя в то, що діє ся у наших сусідів. В польских часописах появляють ся подрібні справозданя про Русинів п. з. з оbozu ruskiego, з Rusi і т. п. Ми о стільки щасливіші, що о польских справах можемо просто з жерела польского поінформувати ся, і не потребуємо так як ви черпати того із справозданя, яке перейде доперва через сито дневника, котрий нераз невірний дав образ о нашій суспільности тим, що не вмють по руски читати. Вичитали ми, що п. Романович говорив в сій справі і се сионукало мене сю справу тут порушити.

П. Романович після дневників мав сказати, що менше о те, що діє ся на заході, там не потреба польского центрального комітету виборчого, але що иньшого на сході, і додав, що одна часть Русинів споглядає на вівніч. Зверну ся до п. Романовича (жалую, що его в тій хвилі тут нема!) з запитанем, хто причинив ся до того, хто виплекав тих Русинів, що глядять на північ?

Не всі в тій В. Палаті, але часть була сьвідками обрад соїмових, що відбували ся ще в Скарбововскім будинку, коли то виступав гр. Лешок Тарновский і голосив засади: niema Rusi, jest tylko Polska i Moskwa! Власне ті, що не признавали Русинів, а її заперечували, що не признавали її прав до народного і культурного розвитку на рівні з польским народом, ті виплекали таких, що дивлять ся на північ! А був і на чолі краєвого правительства муж, (нині вже не поміж живими), що піддержував тих людей і представляв їх у Відні як елемент консервативний.

Голос п. Романовича, що звертає з великим натиском бачність на схід Галичини, нагадує мені мимохіть Culturdrang nach Osten, а в тім відбивають ся також певні „historyczne pretensye“. В одному дневнику, в справозданню про руский рух суспільний і культурний п. з. з Rusi, найшов я недавно таку замітку, що «to wszystko mają (Русини) zawdzięczyć zdobyciom i dobrodziejstwom pługa i miecza polskiego». Не хочу перечити заслуг меча і плуга польского, але не тільки польский нарід міг говорити, що є «przedmurzem chrześcijaństwa», бо кожний, безсторонний історик мусить признати, що тільки тоді меч

польский був сильний і відносив побіди епохального значіння над противниками (згадаю лише Грунвальд-Дубровно, Хотим, відсіч Відня), коли і руский меч воював побіч польского; і рускі полки брали участь в бою під Дубровном, Хотимом, Віднем і т. д. і довели до славних, далекоюсяглих в своїх наслідках побід. Отже треба і рускому мечови признати его заслуги. А відомо се кождому хоч троха обізнаному з історією, що знов тоді, коли руский меч звернув ся против Польщі (в козацких війнах), почав ся упадок Польщі, а наслідком того було, як вимовив ся Шевченко: «Польща впала і нас задавила!» Хто читав історію, той знає, що наперед о рускі плечі відбивали ся всі азійські орди, почавши від Печенігів і Половців. Польский король Локтик пише в р. 1324 до Папи римского про смерть галицько-волинських князів Андрія і Льва і жалує, що зникли «непоборимі щити против татарської навали і она тепер може залити Польщу». А значно пізнійше Папа Урбан VIII. сказав памятні слова: «O mei Rutheni, per vos ego Orientem spero convertendum» (о мої Русини, з вашою підмогою сподіваю ся навести Схід) і тим признав, що руский нарід мав велике посланництво на Сході.

Руский нарід, інтелектуальними силами, талантами в науці, штуці і літературі, а також на воєннім полі засіяв Польщу і Московщину, не пропав, не загинув, а розвивав ся щораз більше мимо утиску і заборон, які мусить зносити на Україні, де видано указ проти рускої мови і літератури; жите народне не завмерло, але розвивав ся щораз більше з кождим роком і видає щораз більше інтелектуальних сил. Так само не згине руский народ, хотьби в тій В. Палаті не засідав ані один руский посол, як в раді міста Львова не засідає ні один Русин, нарід не перестане існувати, не загине. Але політика, яка вела би до того, щоби укоротити право руского народу і его обмежити в національнім і культурнім розвитку, не була би відповідна і мусіла би колись пометити ся. Політика лише оперта на християнській справедливості, на правді і християнській любові може довести до ціли. Позвольте, що покличу ся на нікого иньшого, як на мужа певно всім вам дорогого, на покійного архієпископа Фелінського, котрого слова про відносини Поляків до Русинів подало «Słowo Polskie» в ч. з 23. цвітня 1900. Писав сей муж отцо: «Najważniejszym narodu polskiego zadaniem jest szerzenie w koło siebie, tak życiem własnym, jak i gorliwością apostołską tych żywiodawczych cnót i zasad chrześcijańskich, które są dodatnim życia społecznego żywiołem i które tylko zapewnić mogą trwałą pomysłność każdemu narodowi. Oregne powodzenie z czasów niepodległości, były częścią wywiązaniem się z posłannictwa naszego, ale prawdziwym barometrem społecznego zdrowia i państwowej przewagi naszej była zawsze wierność owej misji moralnej. Im bardziej duch Ewangelii wnikał w obyczaje i publiczne instytucje nasze, tem bliższą była Polska kwitającego stanu wewnątrz i tem poważniej głos jej monarchów wpływał na obecne dwory. Dość wspomnieć Unię z Litwą i Rusią. I teraz narodowości, zostające w tem co my położeniu, przyglądną do nas z braterskim zaufaniem, skoro widmo ujarznienia ich przez nas ostatecznie zniknie.

«Takie stanowisko nasze wpłynęło by zbawiennie i na Rusinów, których historyczne pretensye nasze do panowania nad nimi głównie może powstrzymują dotąd od braterskiego zjednoczenia się z nami. Nastąpi to niezawodnie, a gdy my sami dobrowolnie od pretensyi tych odstąpimy i po bratersku, jak równi do równego przyjazną rękę wyciągniemy, wzywając do federacyjnego zjednoczenia, a nie do uległości; tożsamość interesów wyrodzi powoli wzajemne zaufanie a następnie i politycznego programu. Taki najbliższy pobratymczy związek raz dokonany, ukaże i innym narodowościom, niemogącym stanowić odrębnych jednostek państwowych, jedyną praktyczną drogę, na której samoistność swoją zapewnić będą mogły.

«Stańmy się całym sercem braćmi dla Rusinów; pomagajmy im w rozwoju ich narodowych aspiracyi, nie starajmy się z nich Polaków uczynić, umiejmy szanować w drugich to, co pragniemy, aby drudzy w nas

szanowali; też sama opatrność, co nas uczyniła Polakami, ich też Rusinami uczyniła. Nie próbujmy wierzyć, a chociażby tylko przeinaczać tego, co Bóg uczynił. Wyciągnijmy raczej ku nim dłoń bratnią, nie czekając, aż oni pierwsi nam podadzą. Gdyby nawet, niedowierzając naszej przyjaźni, wzbranił się od jej przyjęcia, nie cofajmy jej wcale, usiłując raczej dalszem naszym postępowaniem najpodejrzliwszych nawet o szczerości zamiarów naszych przekonać. Kto wierzy w żywotną i budującą siłę chrześcijaństwa, ten wątpić nie powinien, iż w ostatecznym rezultacie jedyną zdrową polityką jest ta, co na Ewangelii t. j. na sprawiedliwości, prawdzie i miłości jest opartą, gdyż tylko taka na skuteczną pomoc z nieba liczyć ma prawo».

Я можу лише додати, що я все був і буду того переконаний, що тільки політика оперта на підставі християнської справедливости може довести до ціли, а власне інтерес обох народів в Галичині, їх сумний економічний бит дає достаточний повід до того, щоби дійсно в тім дусі поступовано і з'єднано всі сили до позитивної праці в користь обох народів. (Славно! славно!)

З політичного поля.

Нині починає ся сесія ради державної під дуже сумним гороскопом. Загальною думкою є, що не довго она поживотіє. Хотяй Чехи ще остаточно не ухвалили обструкції, то уважають більше ніж певним, що они приступлять до неї. Більшість молодческого клубу є рішучо за обструкцією, а межі приклонниками єї находить ся також пос. Енгель. Президент міністрів, здає ся вже нині предложити палаті язиковий закон. Правдоподібно правительство сейчас візве палату до вибору членів квотової депутації. Вибір має бути поставлений на порядку деннім засіданя дня 10. с. м. З огляду на се, що більша часть членів квотової депутації, належить також до делегацій, обі квотові депутації зберуть ся в Будапешті в часі сесії делегацій. В поінформованих кругах говорять, що наради будуть дуже короткі і доведуть до нової ратифікації раз вже уложених постанов, бо немож припускати, аби котра з обох сторін уступила з раз вже занятого становища. В міродатних кругах висказують також гадку, що і сесія делегацій не буде дуже довго тягнути ся, бо спільний бюджет не виказує ріжниці з прелімінарем на біжучий рік, і надзвичайні кредити держать ся в уміркованих границях. Бюджетова комісія австрійської делегації уконтитує ся безпроволочно по внесеню предложень, і переведе дискусію без перерв. Говорять, що делегації скінчать роботу до кінця мая, а найдалше в перших днях червня. Відтак зачне ся властивий час праці для парламенту, і покаже ся, чи він спосібний до праці, чи ні.

Розійшла ся була поголоска, що міністер для Чех, др. Резек, подав ся до димісії. Wiener Abendpost заперечила вчера сій вісти, однак вже нинішні телеграми справджують єї. Вчера пополудни відбула ся нарада міністрів під проводом президента міністрів др. Кербера. Народа тревала чотири години, а предметом єї було власне подане о димісію, яке вніс др. Резек. Остаточної децизії не ухвалено, бо улягаючи намовам товаришів-міністрів, др. Резек згодив ся здержати ся з поданем своєї димісії цесареві, доки президент міністрів не віднесе ся особисто до монарха. Стало ся се зараз вчера, на вечірній авдієнції президента міністрів у цесаря. Нині западе остаточно рішене в сій справі.

Новинки.

— Похорони бл. п. митроп. Куїловського почали ся нині о 1/2 6 години рано, Службою Божою; о год. 8 1/2 відчитав архієпископ Ісакович Службу Божу по вірменському обрядові, а о 9-ій годині відправив сьвятану Службу Божу лат. єпископ Вебер при участі хору «Лютні». О 10. год. відслужив єпископ о. Чехович при участі мітратів оо. Білецького і Фацевича, торжественну Службу Божу, причім хор духовної Семинарії сьвятав дуже хорошо. Опісля виголосив мітрат о. Лев Туркевич дуже гарну проповідь, в якій представив покору Покійника. По проповіді відбулось послідне ціловане, а о год. 1 1/2 сполудня

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1900.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Table with 4 columns: Poїзд, посп., особ., до Львова, Poїзд, посп., особ., зі Львова. Includes departure times and destinations for various routes.

ЗАМІТКА: Понад нічна числиться ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейский різнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне п. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красіцьких ч. 5) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.

За певну і добру льокацію поручаємо

- 4 1/2% листи гіпотечні
4% листи гіпотечні коронові
5% листи гіпотечні преміовані
4% листи товариства кредитового земського
4 1/2% листи Банку красьового
5% облігації Банку красьового
4% позичку красьву
4% облігації пропінацийні

і всілякі ренти державні
Ті папери продаємо і купуємо по найточнійшій курсі деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного

ПЛАШІВСКА парова Фабрика дахівок і цегол

Стоваришене зареєстр. з ограниченою порукою, Бюро в Кракові, ул. св. Гертруди ч. 8 поручає:

дахівки подвійні вальцьовані — системи вінербергської — барви червоної або чорної; рурки дренаві різної величини.

Доставу дахівок обіймає для вигоди П. Т. разом з критем.

Цінники і прібки висилає даром.

Упрашає о численні замовлення

11—20

Заряд.

Товариство взаїмного кредиту „ДНІСТЕРЬ“

стоваришене з обмеженою порукою, Львів, ринок ч. 10 (дім „Просьвіти“).

уділяє позички за оплатою 5 1/2% і 1% додатку на кошта адміністраційні, властителям ґрунтів і господарств до 500 корон за порукою двох відповідних ручителів або за інтабуляцією, над 500 корон тільки за інтабуляцією на першій місци, до сплати в ратах на 3 до 10 літ. Священники, не посідаючі реальностей, мусять крім поруки двох ручителів предложити еще полісу житєву; обезпечитись можна через «Дністерь» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові після всяких можливих комбінацій.

Згадаве Товариство приймає вкладки до опроцентования від членів і третих осіб по 4%.

Уділ членський вносить 50 кор., списове 2 кор.

Членом бути і позичку дістати може тільки член обезпечений в «Дністерь».

Інформації уділяє Дирекция листовно або агенти Товариства взаїмних обезпечень «Дністерь».

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень „ДНІСТЕРЬ“

перше і одинокє руске Товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенству і всім вірним Впроев. Митроп. і Преосв. Еп. Ординариатам всіх трех епархій, обезпечає будинки, уряджене домашне, скот, господарські зваради, збіже в зерні і солоні, сіно в стогах і будинках против шкід огневих.

Стан фондів гваранційних з днем 31-го грудня 1899 вносивть:

Table with 3 columns: Фонд резервовий, Резерва премій, Фонд основний. Includes sub-rows for спеціальна, емеритальний, and other categories.

Тарифи «Дністра» дуже умірковані, услівя обезпечень користні, а шкоди ліквідують ся безпробовочно. До кінця 1899 року вносили виплачені шкоди 1,669,565 кор. 38 сот. Поліси «Дністра» приймає Банк красьвий при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечитись через «Дністерь» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає найкористнійші услівя, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квіти в рускім язиці.

Зголошена о уділене агенцій в окрестностях де нема близько агентів «Дністра», приймає ся. «Дністерь» виплатив агентам по конець 1899 р. провізії 216.714 корон.

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просьвіти»)

Інформації і посередництво до заключения ОБЕЗПЕЧЕНЬ ЖИТЄВИХ в найкористнійших комбінаціях.

Поживити иль иль членів Тов. взаїмн. обезп. і взаїмн. «Дністерь» на 5 1/2% і 1% додатку на кошта дам.

Важне для всіх! На- КАЛЬОШІ найгірше правляє знищені мужеску, дамску і діточу обуву.

Чоботи для духовенства по як найприступнійших цінах.

З провінцій вистанє старий оказ на міру.

ЛЕВ НОВОСАД, Львів, ул. Крута 7.